

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 5C/114/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3611205849
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 01. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Dušan Ďurian
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2012:3611205849.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Partizánskom v konaní pred sudcom Mgr. Dušanom Ďurianom v právnej veci navrhovateľky V. U. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom v V.W.R., Y. Č.. XXX/X, zastúpenej JUDr. Editou Balážikovou, advokátkou so sídlom v Partizánskom, Jesenského č. 231/5, proti odporcovi H. E. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom v V.W.R., Y. Č.. XXX/X, zastúpenému JUDr. Jaroslavom Valjentom, advokátom so sídlom v Partizánskom, Jesenského č. 232, o zaplatenie 3.983,20 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 3.983,20 € **z a s t a v u j e.**

Odporca je **p o v i n ť** zaplatiť navrhovateľke sumu 66,34 € a nahradiť jej trovy konania v sume 16,50 € a trovy právneho zastúpenia v sume 534,86 € na účet JUDr. Edity Balážikovej, advokátky so sídlom v Partizánskom, Jesenského č. 231/5, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Súd **v r a c i a** navrhovateľke nekrátenú zodpovedajúcu časť zaplateného súdneho poplatku za podanie návrhu na súd v sume 222,- € prostredníctvom Daňového úradu Trenčín.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 08.11.2011 doručila navrhovateľka tunajšiemu súdu návrh na začatie konania zo dňa 07.11.2011, ktorým sa voči odporcovi domáhala zaplatenia sumy 3.983,20 € spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9,50 % ročne zo sumy 3.983,20 € od 01.11.2011 do zaplatenia a náhrady trov konania z titulu náhrady za užívanie nehnuteľností v podielovom spoluvlastníctve nad rozsah spoluvlastníckeho podielu. V návrhu uviedla, že s odporcom sú podieloví spoluvlastníci nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX v k.ú. V.W.A. a to rodinného domu súp. č. XXX postaveného na pozemku parc. č. XXXX a pozemkov parc. č. S. XXXX (G.) R. vQ. XXX Q.X U. parc. Č.. S. XXXX (G. V. U. n) R. v XXX Q.X s veľkosťou spoluvlastníckych podielov 1/2 k celku. Nehnuteľnosti s odporcom nadobudli za trvania manželstva, tieto boli predmetom ich bezpodielového spoluvlastníctva manželov, po rozvoде manželstva dňom 18.04.1996 sa po troch rokoch stali predmetom ich podielového spoluvlastníctva s veľkosťou spoluvlastníckych podielov 1/2 k celku. V súčasnosti na tunajšom súde pod sp. zn. 4C/67/2008 prebieha konanie o zrušenie a vyporiadanie tohto podielového spoluvlastníctva. Výlučným užívateľom uvedených nehnuteľností je od 01.11.2000 odporca čím dochádza k užívaniu nehnuteľností nad rozsah jeho spoluvlastníckeho podielu bez toho, aby s ňou uzavrel akúkoľvek dohodu o ich bezplatnom užívaní. Právo na náhradu za užívanie nehnuteľností za obdobie od 14.03.2003 do 11.02.2009 si voči odporcovi úspešne uplatnila v konaní tunajšieho súdu sp. zn. 5C/42/2008. Týmto návrhom si voči odporcovi uplatňuje právo na náhradu za užívanie predmetných nehnuteľností v podielovom spoluvlastníctve nad rozsah spoluvlastníckeho podielu za obdobie od 12.02.2009 do 11.10.2011, t.j. za 20 mesiacov pri náhrade v sume 199,16 € mesačne ako bola stanovená v konaní vedenom pod sp. zn. 5C/42/2008.

Odporca sa k návrhu navrhovateľky nevyjadril.

Pred začatím pojednávania vzala navrhovateľka prostredníctvom svojej právnej zástupkyne písomným podaním zo dňa 09.01.2012 (č.l. 52 spisu) svoj návrh čiastočne späť v časti o zaplatenie sumy 3.983,20 € z dôvodu, že odporca jej túto sumu uhradil dňa 03.01.2012, preto súd konanie v tejto časti zastavil podľa § 96 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), podľa ktorého, navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom; ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví; ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví, a to bez skúmania postoja odporcu k späťvzatiu návrhu, keďže aj jeho prípadný nesúhlas z akýchkoľvek dôvodov by bol v zmysle § 96 ods. 3 O.s.p. bez právneho významu, pretože podľa tohto ustanovenia nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie.

Právny zástupca odporcu sa pojednávania nariadeného na deň 09.01.2011 nezúčastnil, hoci naň bol predvolaný riadne a včas (č.l. 37 spisu), svoju neúčast' ospravedlnil telefaxovým podaním doručeným súdu dňa 09.01.2012 (č.l. 49 spisu), pričom súčasne nepožiadala z dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania, preto súd v záujme hospodárnosti konania prejednal vec v jeho neprítomnosti, keď v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. pritom prihliadol na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy.

Súd vykonal nasledujúce dokazovanie:

Z výpisu z LV č. XXXX pre k.ú. V.W.A. zo dňa 14.11.2011 (č.l. 33-34 spisu) súd zistil, že navrhovateľka a odporca sú zapísaní ako výluční vlastníci rodinného domu súp. č. XXX postaveného na pozemku parc. č. XXXX a pozemkov parc. č. S. XXXX (G.) R. v XXX Q.X U. parc. Č.. S. XXXX (G. V. U. n) R. v XXX Q.X.

Písomnou výzvou zo dňa 19.10.2011 (č.l. 6-7 spisu) vyzvala navrhovateľka odporcu na zaplatenie sumy 3.983,20 € ako náhrady za užívanie predmetných nehnuteľností v období od 12.02.2009 do 11.10.2011 do troch dní od doručenia výzvy, ktorú doručila odporcovi dňa 26.10.2011 prostredníctvom pošty (č.l. 8 spisu).

Z výpisov z účtov v banke (č.l. 50 spisu, č.l. 53 spisu) súd zistil, že odporca dňa 03.01.2012 vložil navrhovateľke na účet sumu 3.983,20 €.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení nariadenia č. 586/2008 Z. z., výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

V prejednávanej veci dospel súd po vykonanom dokazovaní k záveru, že žaloba žalobcu je (v časti po zastavení konania) v plnom rozsahu dôvodná. Predmetom konania po zastavení konania v časti istiny zostali úroky z omeškania vo výške 9,50 % ročne zo sumy 3.983,20 € od 01.11.2011 do 03.01.2012, ktoré navrhovateľka vyčíslila sumou 66,34 € (vzhľadom na to, že podľa obsahu išlo o rovnaký predmet konania nebolo ani po vyčíslení úrokov z omeškania potrebné rozhodovať o zmene návrhu). Súd mal preukázané, že na zaplatenie uplatnenej sumy navrhovateľka odporcu vyzvala písomnou výzvou zo dňa 19.10.2011 (§ 563 Občianskeho zákonníka), ktorú doručila odporcovi dňa 26.10.2011 prostredníctvom pošty s poskytnutou lehotou na plnenie do troch dní od doručenia výzvy, ktorej posledný deň pripadol na deň 24.10.2011 (§ 122 ods. 3 Občianskeho zákonníka) a odporca a tak dostal do omeškania dňa 25.10.2011; pokiaľ si navrhovateľka uplatnila úroky z omeškania až od 01.11.2011 súd bol jej návrhom

v tejto časti viazaný (§ 153 ods. 2 O.s.p.). Ku dňu 25.10.2011 základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky predstavovala 1,50 %, navrhovateľke tak vzniklo právo na úroky z omeškania vo výške 9,50 % ročne (1,50 % + 8,00 %), ktoré za obdobie od 01.11.2011 do 03.01.2012 zo sumy 3.983,20 € po vyčíslení predstavujú sumu 66,35 €. Preto súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľke sumu 66,34 € (§ 153 ods. 2 O.s.p.).

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal v spojení s § 146 ods. 2 druhá veta O.s.p., podľa ktorého, ak sa pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca. Navrhovateľka sa pôvodne voči odporcovi domáhala zaplata sumy 3.983,20 € spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9,50 % ročne zo sumy 3.983,20 € od 01.11.2011 do zaplata. V priebehu konania uhradil odporca navrhovateľke dňa 03.01.2012 sumu 3.983,20 €, preto navrhovateľka vzala návrh v tejto časti späť, zastavenie konania zaviniil svojím správaním odporca, preto povinnosť uhradiť trovy konania v tejto časti vznikla odporcovi, súčasne navrhovateľka bola úspešná v časti uplatneného príslušenstva v podobe úrokov z omeškania vo výške 9,50 % ročne zo sumy 3.983,20 € od 01.11.2011 do 03.01.2012 (po vyčíslení v sume 66,34 €), preto aj v tejto časti podľa zásady úspechu vznikla povinnosť nahradiť trovy konania odporcovi. Z hľadiska náhrady trov konania sa zásada úspechu a zásada zodpovednosti za výsledok (zavinenie na zastavení konania) prejaví rovnako a pokiaľ dôjde k súbehu týchto zásad je potrebné ich podľa názoru súdu zohľadniť, pretože inak by došlo k skresleniu rozhodnutia o trovách konania v neprospech niektorého z účastníkov konania. Preto súd pri rozhodovaní o trovách konania zohľadňoval úspech navrhovateľky v konaní a zavinenie odporcu na zastavení konania (zavinenie na zastavení konania sa na trovách konania prejaví ako neúspech) a vzhľadom na uvedené vzniklo navrhovateľke právo na náhradu všetkých účelne vynaložených trov konania. Prísúdené trovy konania tak pozostávajú zo sumy 16,50 € za zaplatený súdny poplatok, ktorý sa navrhovateľke nevrátil a zo sumy 534,86 € za trovy právneho zastúpenia za tri úkony právnych služieb (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie návrhu na súd a účasť na pojednávaní dňa 09.01.2011, t.j. 3-krát po 141,09 €), za tri režijné paušály (t.j. 2-krát po 7,41 € a 1-krát v sume 7,63 €) a daň z pridanej hodnoty vo výške 20 % v sume 89,14 €, pretože právna zástupkyňa navrhovateľky je jej platiteľkou (č.l. 3 spisu). Podľa § 151 ods. 8 O.s.p. súd vo výroku o trovách konania osobitne uviedol trovy právneho zastúpenia a ostatné trovy; všetky trovy konania je odporca v zmysle § 149 ods. 1 O.s.p. povinný zaplatiť právnej zástupkyňi navrhovateľky.

Podľa § 7 ods. 7 tretia veta zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdnych poplatkoch“), ak sa po podaní návrhu obmedzí predmet poplatkového úkonu pred prvým pojednávaním, vráti sa zodpovedajúca časť poplatku.

Podľa § 11 ods. 6 veta pred bodkočiarkou zákona o súdnych poplatkoch (per analogiam), ak sa má vrátiť poplatok alebo preplatok poplatku, súd alebo orgán štátnej správy súdov zašle odpis právoplatného rozhodnutia o jeho vrátení daňovému úradu príslušnému podľa trvalého pobytu (sídla) poplatníka, ktorý poplatok alebo preplatok poplatku vráti.

V prejednávanej veci vznikla navrhovateľke podaním návrhu na súd poplatková povinnosť v sume 238,50 € (6 % zo základu poplatku 3.983,- €), súdny poplatok navrhovateľka riadne zaplatila (č.l. 1 spisu). Poplatková povinnosť navrhovateľky po zastavení konania v časti (obmedzení predmetu poplatkového úkonu pred prvým pojednávaním) predstavuje sumu 16,50 € (predmetom konania zostalo zaplata sumy 66,34 € ako vyčísleného príslušenstva, 6 % zo základu poplatku 66,- € predstavuje 3,96 €, poplatková povinnosť navrhovateľky po čiastočnom zastavení konania tak predstavuje 16,50 € ako minimálny súdny poplatok). Keďže navrhovateľka po podaní návrhu obmedzila pred prvým pojednávaním predmet poplatkového úkonu, vrátil jej súd zodpovedajúcu časť súdneho poplatku v sume 222,- € (238,50 € - 16,50 € = 222,- €), keď realizáciu jeho vrátenia vykoná po právoplatnosti tohto uznesenia Daňový úrad Trenčín (ako miestne príslušný po reorganizácii orgánov daňovej správy s účinnosťou od 01.01.2012). Zodpovedajúcu časť súdneho poplatku súd nevrátil, pretože ide podľa názoru súdu o samostatný inštitút poplatkového práva, ktorý nie je zhodný s pojmom „poplatok“ ani s pojmom „časť poplatku (preplatok)“ v zmysle § 11 ods. 4 zákona o súdnych poplatkoch a krátene

zodpovedajúcej časti súdneho poplatku zákon o súdnych poplatkoch neupravuje, súčasne ide o normu verejného práva, ktorá nepripúšťa rozširujúci výklad ani analógiu pri ukladaní povinností (čl. 2 ods. 2 Ústavy SR v spojení s čl. 59 ods. 2 Ústavy SR s čl. 152 ods. 4 Ústavy SR).

Vyhlásený rozsudok bol v prejednávanej veci písomne vyhotovený v predĺženej lehote podľa § 158 ods. 4 O.s.p. (č.l. 56 spisu).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne, a to písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 204 ods. 1 prvá veta O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., t.j.

1. sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov
2. ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania
3. účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený
4. v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie
5. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný
6. účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom
7. rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát
8. súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav
9. sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali
10. bol odvolacím súdom schválený zmier

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.), t.j.

1. sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

2. má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej

3. odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p.,

4. ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).